

C/2024/5838

7.10.2024

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2024 r. – Schefler/Rada

(Sprawa T-430/24)

(C/2024/5838)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Yuri Schefler (Crans Montana, Szwajcaria) (przedstawiciele: Grand d'Esnon i P. Blanchetier, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu:

- tytułem głównym, o stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 6 lit. a) rozporządzenia Rady (UE) 2024/1745 z dnia 24 czerwca 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim zmieniono w nim art. 3d rozporządzenia nr 833/2014 ⁽²⁾;
- posiłkowo, dokonanie wykładni art. 1 pkt 6 lit. a) rozporządzenia Rady (UE) 2024/1745 w taki sposób, aby nie miał on zastosowania do sytuacji skarżącego ze względu na jego status uchodźcy, który to skarżący ponadto zrzekł się obywatelstwa rosyjskiego;
- w każdym razie obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania na podstawie art. 140 lit. b) regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 akapit drugi TFUE i w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽³⁾.
  - Skarżący twierdzi, że w niniejszym przypadku zaskarżone akty nie przedstawiają w sposób jasny i jednoznaczny rozumowania instytucji, która wydała dany akt, co nie pozwala mu na zapoznanie się z uzasadnieniem przyjętego środka i uniemożliwia właściwemu sądowi dokonanie kontroli.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady pewności prawa.
  - Skarżący twierdzi, że nieprecyzyjność sformułowań zawartych w spornych przepisach narusza zasadę pewności prawa zdefiniowaną w utrwalonym orzecznictwie.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia pierwszeństwa prawa międzynarodowego.
  - Skarżący twierdzi, że sporne przepisy, które zakazują rosyjskiemu uchodźcy politycznemu używania jego statku powietrznego lub jakiegokolwiek statku powietrznego pozostającego z nim w związku gospodarczym lub finansowym oraz czarterowania lotów prywatnych, naruszają art. 3 i 8 Konwencji Narodów Zjednoczonych dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., a zatem godzą w pierwszeństwo prawa międzynarodowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 2024/1745.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 229, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. 2016, C 202, s. 389.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
    - Skarżący podnosi, że sporne przepisy zakazujące mu używania statku powietrznego, z którym pozostaje w związku gospodarczym lub finansowym, a także możliwości czarterowania prywatnego lotu, podczas gdy jest on rosyjskim uchodźcą politycznym, który ponadto dwukrotnie złożył wniosek dotyczący zrzeczenia się obywatelstwa rosyjskiego i który nie jest objęty indywidualnymi środkami ograniczającymi, są nieproporcjonalne i pozbawione jakiegokolwiek niezbędności w świetle zamierzonych celów.
  5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasad państwa prawnego zawartych w art. 2 i 3 TFUE.
    - Skarżący uważa, że sporne przepisy nie są zgodne z wartościami państwa prawnego, ponieważ mają zastosowanie do rosyjskiego uchodźcy politycznego.
  6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji.
    - Skarżący twierdzi, że sporne przepisy naruszają zasadę niedyskryminacji.
  7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia prawa własności i swobody przemieszczania się.
    - Skarżący twierdzi, że sporne przepisy naruszają prawo własności i swobodę przemieszczania się.
-